

ספר מלכים א'

פרק ב' - ג'

שם: _____

אֲנֹכִי הֵלַךְ בְּדַרְכַּךְ כָּל הָאָרֶץ, וְחִזַּקְתָּ וְהִיִּיתָ לְאִישׁ, וְשָׁמַרְתָּ אֶת מִשְׁמַרְתִּי הִ' אֱלֹהֶיךָ לְלַכְתָּ בְּדַרְכָּיו לְשֹׁמֵר חֻקֹּתָיו מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְעֲדוּתָיו כִּפְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה לְמַעַן תִּשְׁכִּיל אֶת כָּל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֵת כָּל אֲשֶׁר תִּפְנֶה שָׁם, לְמַעַן יָקִים הִ' אֶת דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דָּבַר עָלַי לֵאמֹר: אִם יִשְׁמְרוּ בְּנֵיךָ אֶת דְּרָכָם לְלַכְתָּ לְפָנַי בְּאַמֻּת בְּכָל לְבָבָם וּבְכָל נַפְשָׁם - לֵאמֹר: לֹא יִכְרַת לְךָ אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל.

וְגַם אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לִי יוֹאָב בֶּן צְרוּיָה אֲשֶׁר עָשָׂה לְשָׂנֵי שָׂרֵי צְבָאוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַבְנֵר בֶּן נֹר וְלַעֲמָשָׂא בֶן יֵתֵר וְיֵהָרָגָם, וַיִּשָּׂם דָּמִי מִלְחָמָה בְּשָׁלֹם, וַיִּתֵּן דָּמִי מִלְחָמָה בְּחִגְרֹתָיו אֲשֶׁר בְּמִתְּנָיו וּבִנְעֻלוֹ אֲשֶׁר בְּרִגְלָיו, וְעָשִׂיתָ כְּחֻקְמֹתַי וְלֹא תוֹרַד שִׁיבְתוֹ בְּשָׁלֹם שְׂאֵל.

וּלְבָנֵי בְרוּזַי הַגִּלְעָדִי תַעֲשֶׂה חֶסֶד, וְהָיוּ בְּאֶכְלֵי שְׁלַחְנֶךָ, כִּי כֹן קָרְבוּ אֵלַי בְּבִרְחֵי מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם אַחֶיךָ.

וְהִנֵּה עֹמֵךְ שְׁמַעִי בֶן גֵּרָא בֶן הַיְמִינִי מִבְּחָרִים, וְהוּא קָלְלָנִי קָלְלָה נְמַרְצָת בְּיוֹם לְכַתִּי מַחְנִים, וְהוּא יָרַד לְקִרְאָתִי הִירְדוּ וְאֶשְׁבַּע לוֹ בְּהִ' לֵאמֹר: 'אִם אֶמְיָתְךָ בְּחָרְבִי...', וְעַתָּה אֵל תִּנְקָהוּ כִּי אִישׁ חָכָם אַתָּה, וַיָּדַעְתָּ אֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לוֹ, וְהוֹרַדְתָּ אֶת שִׁיבְתוֹ בְּדָם שְׂאֵל.

_____ אמר ל _____

_____ השלום באך?

_____ אמר ל _____

_____ שלום.

_____ אמר ל _____

_____ דבר לי אליך.

_____ אמר ל _____

_____ דבר.

_____ אמר ל _____

אֶת יָדְעָתָּ כִּי לִי הִיְתָה הַמְּלוּכָה, וְעָלִי שָׁמוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל פְּנִיָּהֶם לְמַלְכְךָ, וַתִּסָּב הַמְּלוּכָה, וַתְּהִי לְאַחִי כִּי מֵהִ' הִיְתָה לוֹ, וְעַתָּה שְׂאֵלָה אַחַת אֲנֹכִי שְׂאֵל מֵאַתָּה, אֵל תִּשְׁבֵּי אֶת פָּנָי.

_____ אמר ל _____

_____ דבר.

_____ אמר ל _____

אֲמָרִי נָא לְשִׁלְמָה הַמְּלַכָּה כִּי לֹא יָשִׁיב אֶת פָּנֶיךָ, וַיִּתֵּן לִי אֶת אֲבִישָׁג הַשׁוֹנֵמִית לְאַשָׁה.

_____ אמר ל _____

טוב, אנכי אדבר עליך אל המלך.

_____ אמר ל _____

שאלה אחת קטנה אנכי שאלת מאתך, אל תשוב את פני.

_____ אמר ל _____

שאלתי אמי כי לא אשיב את פניך.

אמר ל

יתן את אבישג השנמית לאדניו אחיך לאשה.

אמר ל

ולמה את שאלת את אבישג השנמית לאדניו? ושאלתי לו את המלוכה, כי הוא אחי הגדול ממני, ולו ולאביתר הכהן וליואב בן צרויה.

אמר ל

כה יעשה לי אלקים וכה יוסיף כי בנפשו דבר אדניו את הדבר הזה, ועתה חי ה' אשר הכינני ויושיבני על כסא דוד אבי ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניו.

אמר ל

ענתת לך על שדיך, כי איש מות אלה, וביום הזה לא אמיתך, כי נשאת את ארון ה' אלקים לפני דוד אבי, וכי התענית בכל אשר התענה אבי.

אמר ל

כה אמר המלך: צא.

אמר ל

לא, כי פה אמות.

אמר ל

כה דבר יואב... וכה ענני...

אמר ל

עשה כאשר דבר, ופגע בו, וקברתו, והסירת דמי חנם אשר שפך יואב מעלי ומעל בית אבי, והשיב ה' את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדקים וטובים ממנו ויהרגם בחרב, ואבי דוד לא ידע את אבנר בן נר שר צבא ישראל ואת עמשא בן יתר שר צבא יהודה, ושבו דמיהם בראש יואב ובראש זרעו לעלם, ולדוד ולזרעו ולביתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם ה'.

אמר ל

בנה לך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אנה ואנה, והיה ביום צאתך ועברת את נחל קדרון, ידע תדע - כי מות תמות, דמן יהיה בראשך.

אמר ל

טוב הדבר, כאשר דבר אדני המלך - כן יעשה עבדך.

אמר ל

הנה עבדיך בגת.

אמר ל

הלך שמעי מירושלם גת, וישב.

אמר ל

הלוא השבעתיך בה', ואעד בך לאמר: ביום צאתך והלכת אנה ואנה, ידע תדע - כי מות תמות, ותאמר אלי: טוב הדבר שמעתי, ומדוע לא שמרת את שבעת ה' ואת המצוה אשר צויתי עליך?

אמר ל

אתה ידעת את כל הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב ה' את רעתך בראשך, והמלך שלמה ברוך וכסא דוד יהיה נכון לפני ה' עד עולם.

אמר ל

שאל מה אתו לך.

אמר ל

אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת ובצדקה ובישרת לבב עמך, ותשמר לו את החסד הגדול הזה, ותתן לו בן יושב על כסאו כיום הזה, ועתה יהנה אלקי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא, ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב אשר לא ימנה ולא יספר מרב, ונתת לעבדך לב שמע לשפט את עמך להבין בין טוב לרע, כי מי יוכל לשפט את עמך הכבד הזה.

אמר ל

וען אשר שאלת את הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט, הנה עשיתי כדברך הנה נתתי לך לב חכם ונבון אשר כמוד לא הנה לפניך ואחרך לא יקום כמוד, וגם אשר לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר לא הנה כמוד איש במלכים כל ימך, ואם תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר הלך דויד אביך והארכת את ימך.

אמר ל

בי אדני, אני והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד עמה בבית, ויהי ביום השלישי ללדתי, ותלד גם האשה הזאת, ואנחנו יחדו, אין זר אתנו בבית, זולתי שתים אנחנו בבית, וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו, ותקם בתוך הלילה, ותקח את בני מאצלי, ואמתך ישנה, ותשכיבהו בחיקה, ואת בנה המת השכיבה בחיקי, ואקם בבקר להיניק את בני, והנה מת, ואתבונן אליו בבקר, והנה לא הנה בני אשר ילדתי.

אמר ל

לא, כי בני החי ובגן המת.

אמר ל

לא, כי בגן המת ובני החי.

אמר ל

זאת אמרת: זה בני החי ובגן המת, וזאת אמרת: לא, כי בגן המת ובני החי.

אמר ל

קחו לי חרב.

אמר ל

גזרו את הגלד החי לשנים, ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת.

אמר ל

בי אדני, תנו לה את הגלד החי והמת אל תמיתהו.

אמר ל

גם לי גם לך לא יהיה גזרו.

אמר ל

תנו לה את הגלד החי, והמת לא תמיתהו, היא אמו.

אמר ל